

Výklad vize 176

Pane, Váš posměch je pochopitelný a typický pro každého blba a trouba a tím pádem neudivuje. Přesně takovej trouba jako Vy přišel r. 1903 do dílny pana Forda a vysmíval se mu, že z

tohodle křápu + nikdy todle nebude.

A nepřekvapí, že stejný trouba jako Vy, přišel r. 1901 k bratřím Wrightům do dílny a smál se, že

ani z tohodle křápu + nikdy todle nebude

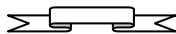
...a přesný stejný trouba jako Vy přišel k Roentgenovi a říkal mu, že nikdy z té jeho piksly onkologický tomograf

něbude.

pane SMS : máte-li na mysli proč si nechráním nápad-vizi o dvouveličinovým vesmíru ? pak vězte že mi je to fuk kdo mi to ukradne, jen když to už někdo dokončí. Protože já jsem přesvědčený, že až se napíše-přepíše celá už dnešní poznaná pravda o přírodě tedy soudobá fyzika i chemie a možná i biologie do "binární podoby" (nul a jedniček) anebo binárních rovnic se dvěma znaky (reprezentující veličinu "Délku a Čas"), že až se všechno dosud napsané do fyziky soudobou znakovou řečí (jakou matematika užívá) že poté, dokáží počítače vygenerovat další poznatky o přírodě, dokáží najít to co se dnes hledá a zatím se nenašlo, to co je dnes sporné a co má více návrhů na řešení, a že takový nový tvar "binární rovnice" se dvěma znaky, který rozliší indexama i jednotlivé dimenze a "mocninama znaků" i počet dimenzí - multiplikaci, že takováto vize nového poznání že vesmír "vyrábí" hmotu pomocí dvou veličin, že to povede k nesmírné lavině nových vzhledů do přírody a...a možná i "chemicko-biologický recept" na stavbu DNA a její absolutní rozšifrování a tím také např. i předpovědi dalšího jejího vývoje a takétaké klíííí'opíííííí' i ke vzorci léku proti rakovině a AIDS.

Nová zápisová technika pro současné pravdivé poznatky do fyziky i chemie i biologie, bude-li zapsána dle mého návrhu "binárně" ...věřím tomu, že se odhalí spousta tajemství o hmotě a vývoji hmoty. Atd. Mě nebude vůůůůbec vadit, že to někdo jiný dořeší a ukradne mi mou myšlenku ... jen už aby to konečně někdo udělal !!!!

Výklad vize 177

Pane Navrátil, nerad Vás zklamám, ale až mi vysvětlíte, jak a kdo vložil do hmoty schopnost samoorganizace, rád si Vaše stránky přečtu. Velkým zklamáním je pro mne pan Svršek, jehož některé pojmy (například ad ignorantiam) nebo požadavky na vědecké zkoumání využívám. Po tomto výroku „Jestliže tedy dáte do hromady šrotu hodinky se zabudovanou schopností vytvářet další hodinky, dostanete po čase místo chaosu vlastně uspořádanou sadu hodinek“ již odmítám dále Vaše internetové stránky číst.

Pan Svršek mi připomíná Hegela, který prohlásil, že myšlení je dialektické. Správně měl říct, **je i není**

dialektické. Na jedné straně jsou u pana Svrška uvedeny požadavky pozorování a experimentu jako podstatu vědecké teorie na druhé straně vše odsouvá na miliardy let. Škoda, že se v některých lidech zastaví intelekt tváří v tvář zdravého rozumu, přestože jinak je jejich nadání od Boha neobyčejně významné (bez ironie).

Přírodovědci mi někdy připadají jako farizeové (a nejen mě, mohl bych uvést názory Schopenhauera na filosofy státních univerzit, nebo nepřijetí léku na vzteklinu pařížskými nabubřenci na Sorboně), chovají se stejně jako my ostatní a „nevěstky a celníci nás předejdou do království nebeského.“

Zdraví a důslednost ve vědeckém posuzování světa přeje v novém roce A.Malach

.....

moje odpověď A.Machovi

Mladý muži (soudím že jím jste)

V úvodu bych dal názor, že věřící si rozdělují do různých kritérií, ale tu bych řekl tyto dvě :

a) věřící kteří *prostě* věří a příliš se nepletou do těch, co jsou bezvěrci a nevyčítají jim jejich postoj
b) věřící, kteří se naopak silně vznětlivě pouštějí do debat s nevěrci, aby je *znásilňovali* k víře. Rád bych věřil, že nepatříte k té slupině věřících co zavrhuje vědu všude tam kde jí vyrábí bezvěrec. Ptáte se mě a skoro nařizujete, abych vám vysvětlil „schopnost hmoty samoorganizace“ jinak se nebudete bavit ... už sám přístup je nevědecký a nerozumný... a myslím že nevoní ani věřícím. I tak Vám svůj názor řeknu, protože je to otázka dost zásadní. Já už tu hotovou pravdu o „samoorganizaci“ hmoty neznám, ale návrh na vysvětlení mám. (a totéž vysvětlení téměř stejně principiálně vysvětlí i „mého Boha“).

Samoorganizace složité hmoty vypadá složitě proto, že i složitost je „stavem na posloupnosti změn stavů“. Složitost a jednoduchost jsou koncovými „prvky“ téže řady. Složitost se vyvíjí ze stavu jednoduchého. Tak se pustím do povídání o „jednoduchém stavu“. Věřím totiž na princip střídání symetrií s asymetriemi (do nějaké posloupnosti „vybraných“ a realizovaných stavů ze stavů k realizaci nabízených – říkám tomu mantinely vývěru postupového kroku). Věřím, že bez principu – zákonu o střídání symetrií s asymetriemi by tento vesmír neexistoval. Veškerý vývoj všeho v tomto vesmíru je „odkázán“ na platnost tohoto principu. To znamená, že složitě se vyvinulo pod tímto principem z jednoduchého. Jak ? To za chvíli. Já mám a předkládám svou HDV tj. hypotézu kde se domnívám, že i hmota je vesmírem realizována z veličin jiných tj. z veličiny Délka a veličiny Čas. (zkráceně řečeno že hmota je „výrobek“ lokálních křivostí samotného časoprostoru, které na své cestě ke složitosti jsou nejprve jednoduššími útvary-vlnobalíčky „vyrobenými z toho časoprostoru“ (už na to stačí „jen“ tři vlnobalíčky --> elektron, proton, neutron a lze z toho „zesložit“ováním“ vyrobit celou Mendelejevovu tabulku, celou chemii, celou biologii až k šroubovici DNA....pouze že tří „kousků“ jejich kombinačním zesložit“ováním a spojováním v multivlnobalíčky. Jak ? no a to je právě to podstatné ... někdo tomu říká samoorganizace ... a já tomu říkám, že změna stavu (nějakého zatraceně primitivního jednoduchého) ve stav jiný (už složitější ... může být i naopak : složitý v jednodušší) se děje právě podle zákona o střídání symetrií v asymetrii. Lidově a žertovně (ale velmi výstižně) jsem to nazval „principem horkého bramboru“...takto : vezměte si brambor a dvě dlaně. Brambor je vložen do jedné dlaně, čili v jedné dlani je „všechno“ a v druhé „nic“.(stav asymetrický, levá strana rovnice se nerovná pravé straně rovnice). Nyní začněte přehazovat brambor z dlaně do dlaně a zvyšujte frekvenci až ...až ad-absurdum. Pak se ptejte : kdeže ten brambor je ? V pravé dlani ? či v levé dlani či uprostřed ? Kdy tu je „rovnováha stavu“ ? kdy bude platit symetrie ? už skoro ano, že, protože skoro $10^{5500} + 1 = 10^{5500}$... ba dokonce tu platí i to, že levá strana $10^{5500} = 10^{5500}$ přestože ten brambor nezmizel, je někde uprostřed, čili ani zde ani tam...Kdyby tohoto principu střídání symetrií nebylo nic by se ve vesmíru nevyvíjelo. Dokonce ani zákony. (!) Tvrdím, tedy jsem přesvědčen, že když vezmete z vesmíru libovolný výsek jeho časoprostoru, že v něm nebude a není symetrie stavů a pokud je pak se to „brzy“ změní na asymetrii. Dostávám se k tomu, že „všeobjímající“ slovíčko samoorganizace hmoty do stavů složitějších je svou podstatou tím střídáním symetrií s asymetriemi. Jak k ní může dojít a dochází ? Už jsem to ve své HDV mnohokrát vysvětloval na mnoha příkladech. Nyní zopakuji ten, že Velký Třesk je právě tím „předělem“ mezi dvěma stavy, stavem předešlým a stavem následným (v tomto výroku je či není už cítit „čas“ ? posloupnost stavů lze jí postavit „bez toku času“?) Já se domnívám, že před Třeskem (těsně před Třeskem, což není třesk jakožto výbuch ale jen ona změna stavu) byl stav symetrický tedy

časoprostor 3+3dimenzionální byl plochý – nekřivý, totálně euklidovský a proto v něm nebyla hmota (ani pole) ...hmota v té podobě jaká je po Třesku. Tento stav symetrický byl „jednotkový“ (!) interval na dimenzi délkové zvolený MUSEL být přiřazen k intervalu na dimenzi časové tak a tak, aby jejich vzájemný poměr „jednotek“ dával také jedna, a dával nekřivost systému časoprostoru 3+3 D ; čili cééé = 1/1. Po Třesku nastalo „křivení“ časoprostoru (podle už fungujícího Principu vesmíru o střídání symetrií s asymetriemi) , tak že nastal poměr intervalů na délkové dimenzi ku intervalu na časové dimenzi jako nejednotkový poměr. To je základem křivení – vlnění čp. A křivení čp vede i k výrobě „vlnobalíčků“ elementů hmotových (elektron, proton, neutron a další, kteréžto vlnobalíčky na Planckových škálách se pak propojují do dalších multivlnobalíčků) ; čili křivení čp vede do posloupnosti o nespočtu křivostí, do útvarů s „lokální křivostí“ = vlnobalíček...a to podle principu střídání symetrií s asymetriemi ... což v „bohaté“ posloupnosti volby možností dává „nespočet možností“ ale...ale objeví se nové pravidlo-zákon o „ mantinelech výběru z možných“ ... a jsme u té samoorganizace. Příroda ve stavech už pokročilých, složitých vybírá další postupový krok ke složitější hmotové struktuře „v mantinelech možností“, které počet volby stavů možností omezují. Ano, samoorganizaci ve složité fázi vývoje (ve stopstavu na posloupnosti vývoje) budeme moci porozumět a pochopit a zřejmě i napodobit a ovlivnit když jí poznáme (tu posloupnost) od samého začátku, od Třesku --> jak se ta posloupnost rekrutovala, jak vybírala postupové kroky „zrealizované“ (na vývojové posloupnosti hotové) z kroků nabízených (před každou volbou následného kroku). Totiž ona ta posloupnost vývojové volby systémových složitostních stavů není lineární ani nějaká jednoduše nelineární a není jen „větvením do stromu výběru“ ... Stavby složité mají, mohou mít „uvnitř“ multishluky vlnobalíčkovém monobloky neměnné (anebo i proměnné) a mění se jen „povrchové“ tvary multivlnobalíčku...to je ta komplexnost proměňování ...s ohledem na to co už „vygenerováno“ výběrem od Třesku bylo. Já se domnívám, že hledá-li se ona Teorie všeho, a možná zapsaná do jedné rovnice, že tato rovnice bude velmi podobná „posloupnosti“ stavů realizovaných i posloupnosti stavů možných nabízených. Domnívám se, že chemie, která předběhla fyziku v hledání poznání „jádra pudla“ by už mohla napsat dnes „univerzální“ zápisovou rovnici pro všechny chemické reakce kdyby ... kdyby ... a že by i biologie mohla napsat už dnes „univerzální“ zápisovou rovnici pro veškeré biologické pochody kdyby ... kdyby a že by tyto dílčí úseky tj. „kus univerzální rovnice chemické“ a „kus univerzální rovnice biologické“ mohly být těmi „fragmenty „z celé úplné univerzální rovnice“ kdyby... a ta že se bude zatraceně podobat i té povaze a vizi stavby DNA samotné kdyby byla tato rovnice napsána „znakovou řečí“ tak, aby už odbourala tu „rozbíjecí nekompatibilitu“ pro Univerzální rovnici, kdyby...kdyby byla už chemie schopna přepsat svou zápisovou techniku do binární podoby, dtto biologie a to podle toho posledního „kusu univerzální rovnice na úrovni fyziky“ tj. kdyby už konečně se pochopilo, že lze napsat všechny fyzikální interakce do rovnic pouze ze dvou znaků reprezentujících veličiny DELKU a ČAS. Já už jsem tento pokus začal (ikdyž s chybami a nedostatky) : napsal/přepsal jsem drtivou část všech dodnes známých fyzikálních interakcí do dvouznakové (binární) řeči...a tudy bude i cesta k přepsání i všech chemických rovnic-interakcí do takové rovnice která bude mít jen dva znaky (čili pomocí nul a jedniček, nebo těch dimenzí veličin délky a čas) ... a to jde, já to ukázal. To je zárodek nové cesty nejen k zápisu všeho do jediné rovnice, ale k poznání že všechno je po Třesku vyrobeno jen ze dvou veličin.

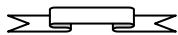
Totiž já se domnívám, že i zákony, principy a další „omezení a podmínky pro chování hmoty“ se také rodí-vyvíjí-zjevují-vytvářejí-rodí-nastávají a to od Třesku postupně. Že po Velkém Třesku neexistovaly všechny zákony co je dnes známe ihned, že se i zákony (nejen fyzikální, ale i ty chemické a biologické) vyvíjely a sestavovaly se do posloupnosti **postupně**, že po Třesku například neexistoval zákon o reakci organismu lidského na penicilín, že neexistoval zákon o chování kyselin k zásadám atd. I zákony se vyvíjely a řadili se „v paralelní posloupnosti“ podél posloupnosti, která se vyvíjela pro zesložitňování hmotových struktur. Samoorganizace není „libovolnou hrou“ přírody nazdařbůh, je velmi, velmi podmíněnou hrou vazeb **už zrealizovaných „stavů“ hmotových z čp...**a stavů „nabízených“ možných

Pokud tu existuje „stav“ nazvaný „artefakt --> veličina Délka a veličina Čas (obě jako dvě strany jedné mince jedné jakési před big-bangové Velveličiny a z nich se zrealizuje hmota) a „stav“ nazvaný „zákon-pravidlo“, pak spojením z toho plyne filozoficko-logická rovnice

A(artefakt) krát Z(zákon) = Vesmír. ...

dokonce tato rovnice pojme i možnost úvahy o existenčnu versus neexistenčno a možnost úvahy o

Bohu. Řeknu jen poznámku (více jsem o tom už řekl v HDV na mých web stránkách) že i Boha lze kvalifikovat jako „stav“ (vyhovující té rovnici) stav hmotový složitý (živý) i jednoduchý (neživý), tedy stav nehmotový, což je stav „zákona-zákonů“ – výrok „Bůh je zákon...např. zákonem o střídání symetrií s asymetriemi, **Bůh je cokoliv** v tomto vesmíru...extrémně je tedy i „Nic“...nebo „Všechno“. Bůh se rodí v nás (tak jak vesmír v nás lidech vyrábí tu nejsložitější hmotovou strukturu) a jednou bude tak složitý jako super-DNA. **My rodíme toho Boha (v nás) ...**

Výklad vize 178

starší opakování z debat na Science Wordu (kde mě jako blábolícího spamera vykopali)

Evoluce vyrábí "dopředu" mutace, "dozadu" evoluční klony

Název: evoluce vyrábí "dopředu" mutace, "dozadu" klony"

Datum: 11.02.06 12:39

Autor: Navrátil

Zephir mluví o počáteční fázi vývoje vesmíru kdy dochází k procesu narušování symetrie – můj souhlas. V mých popisech vesmíru to prezentuji téměř shodně, ale jinou (nedokonalou) češtinou jako posloupnost střídání symetrií a asymetrií stavů ve vesmíru od jeho „počátku“, v níž dochází k zesložítování hmotových struktur ... atd. v jiných debatách. Ale souběžně s touto domněnkou zákona o střídání symetrií s asymetriemi dodávám úvahy, že v této posloupnosti se postupové kroky „vybírají“ v mantinelech možností, které jsou omezené, možná řádově hodně. Dále si myslím, že evoluční výběr reálného postupového kroku je sice náhodný, ale pouze v tom „koncovém mantinelovém rozmezí“, (kambrická exploze druhů je období, kdy „na stromu vývoje“ se zrealizovalo hodně paralelních větví, paralelních mantinelových možností, což není proti zákonu výběru a střídání symetrií a v takové změti „svéprávných pokračovatelů“ se později rozhodlo kolik z nich budou klonové a kdo z nich bude jediným pokračovatelem posloupnosti, stromu vývoje) už nelze měnit předchozí vybrané stavy – viz šroubovice DNA. (uměle může-umí z DNA vystříhnout sekvenci pouze člověk, nikoliv příroda). Proto si myslím, že „minulý“ evoluční stav na posloupnosti evoluce v posouzení s budoucími možnými stavy na stromu vývoje se stává „klonem“ z bakterie se už nemůže vyvinout žába a z žáby dnešní se už nemůže vyvinout antilopa ani za 500 milionů let. (!). Takže vývojová posloupnost je něco jako „tok-řeka-strom“ na kterém se mohou paralelně v jisté fázi vývojové urodit „druhy, poddruhy, variantní mutace“ ale nemohou se ze starších stavů „ukončených“ vyvinout duplicitní např. soudobé stavy...na posloupnosti vývoje zůstávají „výrobky“ evoluce pouhými klony. Proč ?, tok-odvíjení času je toho důvodem...atd. jiná diskuse jindy.

Pak je tu pán, přispěvatel, co se nechtěl představit a řekl : „Kdopak ví, co by se dělo, kdyby se nikdo nedíval. Jak víme od Schrödingera,...“ No, to je ono. Díváním se-ohmatáváním měníme situaci pozorovanou. Ale ikdyž se nedíváme tak „se dívá“ příroda „sama na sebe“, tedy ona ohmatává okolí, (lokální stav – diblík je ohmatán jiným lokálním diblíkem a to obojí je ohmatáno globální gravitací atd.) ohmatává každý každého a tím se mění, tím probíhá ten proces změn symetrií v asymetrie a naopak ... atd.

Král Kojot : určitě by ste sem se nechodil nahlížet, kdyby tu nebylo něco legračního... od fyziků, neb Kojoti tu legraci neumí...

To, že se nedochovalo mnoho fosílií z jednoho období a z druhého dochovalo víc a z jiného žádné, není chyba těch co fosílie zkoumaj ...spíš Boha, co tu nechával halabala důkazy o vývoji.

Název: ryba je klon, člověk už taky

Datum: 21.02.06 10:47

Autor: Navrátil

Kdosi řekl tuto větu : Lidé jsou vedlejší produkt vesmíru - dá se to považovat víceméně i za formu určitého "odpadu.

Pokud vesmír produkuje ... tak za produkt je nutno považovat nikoliv stav časoprostoru a jeho změny, ale stav hmoty. Po Velkém Třesku se vyprodukoval vodík. Od té doby se vodík-produkt nemění a vesmír ho už neprodukuje, pouze >používá<. Vesmír co následně produkuje, je nová kombinační složitost hmoty. Vyprodukuje-li kyselinu sírovou (evolučním střídáním symetrií s asymetriemi) na časové škále vývoje, pak už ona kyselina zůstane navěky taková jaká je, tedy s neměnnými vlastnostmi, složením a chováním. Vyprodukuje-li vesmír rybu, pak ta ryba je na vrcholu pyramidy složitosti hmoty v celém vesmíru, v dané době (!) je nejsložitějším prvkem hmotových struktur a ... a dojde dál pak k nové fázi evoluce tj. „neviditelnému“ doteku-procesu kombinování v š e c h do té chvíle navyráběných zákonů a navyráběných hmotových struktur až se potkají takové stavy hmotové a zákonové, že nastane ona změna symetrie (zákon zachování) v asymetrii a „narodí se“ z toho (z minulých produktů a interakčních zákonů) nový stav, nová hmota a nový (další) zákon a nová rovnováha ...ryba přejde v obojživelníka. Ovšem ostatní ryby zůstávají už jako klony dál, bez proměny. Jako vodík zůstává od svého vzniku pouze totožným nezměnitelným prvkem – vodík je navěky klon. Ryba je navěky klon, ale onen výtvar změny asymetrie v symetrii tj. výtvar zesložítování udělal z ryby obojživelníka....ten dál žije ...je na vrcholu pyramidy až přijde další stupeň proměn ...vesmírem nakombinovaných struktur hmotových a zákonových co „se selektují“ v mantinelech možností a vesmír vyrobí další novou kombinaci hmotových struktur, opět složitější a ...a bude jí-

produktu opět méně a méně ... staré výtvořiny zůstanou klonem ... nové jsou stále epitelem na vrcholu stromu a razí si další větvičky.

Takže nesouhlasím s tím, že člověk je „odpad“ vesmíru. Ne, naopak člověk je produkt vesmíru a to právě nejsložitější, je to nejsložitější multikombinační propojení jiných složitých kombinačních struktur hmotových člověk je na vrcholu stavby složitě hmoty ... a jednou bude i on klonem, až se dostaví onen čas na novou složitější kombinaci. A protože vždy je té složitější hmotové struktury ve vesmíru méně a méně, tak příští „nadDNA“ bude ještě složitější (těžší než minulá) ale ještě >lehčí sumou< v poměru k 1052 kg veškeré hmoty, možná to bude „zhmotněné vědomí“ ... ? ? ? ...rodící se vševědoucí, sestavující se, konstituující se Bůh ... je v nás, my jsme jeho podnoží, „stavitelem“. (Jeden vodík je lehký = 3 jednotky, ale suma vodíků je 70% vesmírné hmoty. Jedna kyselina sírová je o kousek těžší př. 300 jednotek, ale suma kyselin sírových ve vesmíru už je jen 0,002% . Jedna bílkovina je ještě těžší př. 105 jednotek, ale suma všech bílkovin je už jen 0,000000002% v celém vesmíru. Jedna DNA je ještě těžší kombinační soubor hmotový, ale suma všech DNA ve vesmíru už je jen 0,000000000000000000000000000002% atd. Jedna DNA je „svázaný kombinační blok“ nejtěžší a přitom suma-součet těchto >bloků< je nejmenší ve vesmíru. Jeden vodík je „svázaný kombinační blok“ nejlehčí a přitom suma-součet těchto >bloků< je největší ve vesmíru....proto selekcí darwinovského vývoje bude další „svázaný kombinační blok“ nadDNA či co ještě těžší a bude ho do součtu ztraceno málo, bude vyprodukován z 6ti miliard lidí jen v jednom lidu...možná vesmír čeká až těch lidí bude „dostatek“ např. 15 miliard a pak nastane ta „mantinelová chvíle“ kdy se zrodí nová nadDNA co spolu s jinými méně složitými komponenty „zrodí – proplete“ nového tvora. My ostatní lidé budeme navěky jen klony...jako ta ryba jím je do dnes.

Název: panu Otazníkovi

Datum: 22.02.06 16:04

Autor: Navrátil

Otazník : Ještě jste nedal na talíř svíčkovou a už říkáte, že není dobrá. (říkáte, že vzniklo nedorozumění mezi Vaším názorem a mým a ještě jste svůj názor nedal do placu)

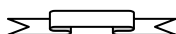
Opíši sem co jsem řekl nedávno :

12-01-06 22:56

Nikdo ještě nezjistil, zda fyzikální konstanty (a parametry) byly „vhozeny“ do vesmíru při jeho zrodu (anebo dokonce o chlup dřív) jak už skoropřesvědčivě, skorobezpochybně o tom píše pan Zoe. Proto budu mít „stejnou pravdu“ /ne-li vyšší/ když se budu domnívat, že fyzikální konstanty nebyly nastaveny na počátku, ale >rodily se postupně< s vývojem vesmíru. Z tohoto navrženého předpokladu plyne chápání antropického principu logičtěji. Na počátku totiž nemohly být zákony „složitě hmoty“ a čekat až se ona dostaví. Tak jak hmota od polévky fotonů postupně zesložitovala, tak v ruku v ruce s touto genezí hmoty se rekrutují příslušné zákony a pravidla. V galaxii, kde najdete hvězdu pouze protonovou, nebo heliovou anebo mix s vodíkem a nic víc, tak tato hvězda bude na posloupnosti vývoje až ke dnešnímu stáří taková, že na ní bude panovat pár zákonů vývojově starších plus pár zákonů nových co se ještě urodí v budoucnu té hvězdy a dost. Nikdy tam nevznikne zákon o slučování kyselin se zásadami na sůl. Tato hvězda je v jiné posloupnosti vývoje geneze zesložitování hmotových stavů než v jaké posloupnosti je Země. Čili jiné vesmíry s jinými antropickými principy či co – nikoliv. V tomto vesmíru nastávají posloupnosti geneze hmotových struktur. Nespočet posloupností realizovaných výběrem v možnostech mantinelů. Některé posloupnosti končí jistým „nesložitém“ vývojem ve slepé uličce jiné dojdou ve svých posloupnostech kousek dál, vyvine se tam třeba planetární soustava a...a dost. (+pár jednoduchých sloučenin) Takže na počátku platí první zákon pro veškerou hmotu, pak nastupuje zesložitování hmotových struktur a k nim „objevování se“ dalších přibývajících zákonů // fyzikové tomu říkají, že od univerzální prasy se oddělila gravitace, pak se oddělila silná interakce pak se oddělila další atd. – oddělování chápu jako rekrutování nového pravidla-zákonu podle potřeby k „vyrobené“ sestavě kombinace hmotových struktur vzájemně i s časoprostorem atd.// Prvních pár zákonů zřejmě platí na téměř všechny složité hmotostruktury. Ovšem tak jak nastává zesložitování struktur, tak „se rodí nová pravidla“ a to selektivně. Na hvězdě, kde není uran se pravidlo o radioaktivitě neprojeví, pravidlo se n e o b j e v í a tedy tam „platit ani nebude“, tato hvězda (i posloupnost) je už mimo genezi (antropicky) na hlavním stromě vývoje. Na Zemi zřejmě jsme ve vývoji složitých struktur nejdále. Všude ve vesmíru je hmota méně složitá (jsme sami, jsme středem vesmíru nikoliv geometricky ale ve „výrobě složitých struktur“ – člověka s rozumem a tak jejich posloupnosti končí ve slepých ramenech na slepých vývojových větvích. Tak jak ryba na Zemi vývojově byla v určité historickou dobu na vrcholu, tak potom zůstala na slepé větvi a už nikdy „ze současné ryby“ se nemůže vyvinout savec a člověk. Tak to platí i pro různá seskupení hmoty ve vesmíru. Pokud jsou hvězdami pouze s atomy či pár molekul, platí na ně (pro ně) jen určitý počet k tomu „zrodících se zákonů“, ale neplatí pro ně „složitější zákony“ při existenci složité hmoty. Není-li na hvězdě bílkovina, nemohou se tam projevovat ani zákony pro chování makromolekul (což je organická chemie) Na hvězdě neutronové prostě organická chemie neplatí (přestože bude stará 14,24 miliard let jako my), neb ona je v posloupnosti vývoje na slepé větvi a už nikdy se na takové neutronové hvězdě život nezrodí ; ona nikdy neprojde vývojem k fázi bílkovin a života – ona je „jiný vesmír“ tedy nikoliv, ona je >v našem vesmíru< na jiné realizované posloupnosti...., a těch je zatraceně mnoho. To je ten antropický princip, že jen jedna posloupnost, jen jedna větev může vést k živé hmotě a k člověku postupným „vznikáním složitých kombinačních struktur hmotových i zákonových k tomu souběžně. Ostatní větve končí ve slepých uličkách s jednodušší formou svého vývoje zesložitování hmotových struktur a tedy i s vývojem posloupnosti zákonů spřažených a spolunabalených.

Jinde ve vesmíru může SETI nalézt jen méně vyvinuté „vesmíry“ tedy nikoliv vesmíry, ale jiné větve, jiné realizované posloupnosti zesložítování hmoty v tomto vesmíru. Prostě neé všude dojde k totožnému zesložítění ani v různých historických časech jako ryba zůstala dál už jen klonem a už nemůže být na vrcholu epitelu vývoje. Anebo. Pokud na jiné sluneční soustavě, ne jiné, ale stejné jako naše, vývojové realizované posloupnosti (použitých konstant v nabídnutých mantinelech) povede vývoj skorostejným způsobem výběru zesložítování hmotových struktur a tedy podobně tam vývoj dojde >k rybě<, tak ryba tam také dál třebas povede geneticky k savcům ale sama může projít jinou podružnou slepou větví než na Zemi a tak „tamní ryba“ se na „tamní slepé větví“ může vyvinout v něco ještě o kousek složitějšího co se zde na Zemi nerealizovalo. Ale vývoj ryby v savce se někde zastaví (zde se nezastavil) tím se podobné vývojové posloupnosti jen málo liší. To pak můžeme v SETI nalézt ve vesmíru „nějaké známky života“ a přesto ty známky zůstanou už zakonzervovány jen jako známky, budou jen a pouze známkami a nebudou důkazem vyvinutí se až k člověku. Zda nakonec naše posloupnost s životem, člověkem a duchem člověka také skončí „jako slepá vývojová větev“, to nevím, možná pak jinde, kde vývoj jiných větví byl „sekundární“ se vegetativně vyvine v něco složitějšího než jsme my, ale to už po zániku lidí zjišťovat nebudeme.

12.03.2005

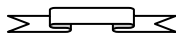
Výklad vize 179

MEKK [6.1.08 - 11:28]

SEJPA [5.1.08 - 22:16] řekl na audítku HAWKING (kam debilové mého formátu nemají přístup) **toto** : „ ... njo to mlacení vymlacený slamy tady vidím třeba v tech eterových tanecích ;-) jinak kdybys pozorneji desifroval co sem tam neobratne naznačil tak bys zahlid, ze to hraju na sjednoceni kvantovky s TR a ne memorovani Fridmanovejch modelu.. **Tak a sme u toho pokroku ten je bohuzel v nasi schopnosti umet abstraktnne premejslet** a umet toto pouzit v proniknuti ke korenu veci. Jinak se nevyhneme blaboleni v analogiich a jsme pak pro srandu tem kteri to zvladaji.“

Jo, pokyvuji hlavou na souhlas. Abstraktně myslet ... Já za 25 let masírování mozku fyzikou jsem dospěl k názoru, že QM s OTR nejdou spojit v podobě takové jak jsou „napsány“ a tak jak to fyzika-matematika chce svými snahami udělat...proto, že „neslučitelnost“ spočívá v tom, že svět „mikro“ je lineární (interakce na úrovni elementárních částic jsou symetrie) a svět „makro“ je nelineární (gravitace). Proto jsem před několika lety si já tento problém „sjednocení“ rozřešil-vyřešil sám alespoň logickým návrhem,(který byl poflusán) že : QM s OTR lze spojit jinak ; tedy jako myšlenku (i matematicky) o „posloupnosti střídání symetrií s asymetriemi“ – což je v podstatě prvním principem vesmíru po Třesku. Bez takového principu by se vesmír „nepohnul“(a nevyvíjel)...nelze se domnívat, že vesmír je jen a pouze lineární, tedy že v něm platí jen rovnice. ((to souvisí s tou mou analogií, s vysmívaným *principem horkého bramboru*)) Vesmír po Třesku není lineární a nemohl by se vyvíjet kdyby neexistovala „narušení symetrií“ – a to patří do posloupnosti střídání symetrií s asymetriemi (podle nějakého zákona, na který se také jednou přijde jak vypadá přesně). Takže QM a OTR nelze spojit do jedné rovnice, ale spíš do jedné nerovnice, a ještě lépe do nějaké posloupnosti se střídáním rovnic a nerovnic.

Výklad vize 180

(13.01.2008) A tak si zavzpomínejmež .. a ukažme nějaké ty poblouzněnininy nepřičetného magora Navrátila co blábolí do fyziky, přestože nemá právo do ní co kecat. A na Pravdu má nárok pouze a pouze mudrpuďr.

Výňatek z debaty na fóru 21.století →

Autor: UnknownEnemy - **zřejmě V.Hála**

Datum: **24-02-07 09:42**Tvůj problém je, že nečteš nejnovější poznatky vědy, ale zamrzl jsi někde v 60. letech. Momentálně většina vědců tvrdí (a můžou to i dokázat), že hmota se tady

vzala "zhmotněním" potenciální gravitační energie inflatonového pole (viz. teorie inflace). Hmota není nic jiného, než forma energie. Energie a hmota jedno jsou. A já jim nemám důvod nevěřit, jelikož to dává smysl. Mimochodem, zeptám se tě na jednu věc. Ke křivení časoprostoru je zapotřebí nesmírné množství energie, kde se tedy vzala ta energie, která podle tebe zakřivila časoprotor do vlnobalíčků? Odnikud?

UnknownEnemy : Pokud nebude urážení, může nastat dobrá debata.

01 - kde se to píše, že hmota se zjevila-zrodila „zhmotněním“ potenciální gravitační energie inflatonového pole (viz. teorie inflace).“ ??? Napiš odkazy, ale takové kde se to píše česky.

02 - Říkáš : já jim nemám důvod nevěřit. Já říkám, že mám důvod a opravdu důvod mám jim nevěřit. Který ze dvou bludů je víc bludovatější ?? Ty to víš anebo Bůh to ví ?

03 - Pokud já mluvím na 1000 stranách své hypotézy o hmotě, tak automaticky jako bych mluvil i o energii..., ale úplně to není jedno a totéž, pozor !!

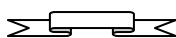
04 - Já nikde nečetl, že by se ve vesmíru „vzala“ hmota na jeho začátku (zřejmě ve velkém Třesku) zhmotněním hmoty (potažmo že se hmota vzala z energie) ??? jak píšeš ty, že to říkají fyzikové. Kdes to vzal ? co to je za nesmysl, že auto se zrodilo z auta ??? A cihla se zrodila z cihly ? Přečti si po sobě co píšeš. Kde piší fyzikové že hmota „se vzala“ v tomto vesmíru z jiné formy opět hmoty ? A ta energie před vznikem hmoty se vzala kde ? To taky pišou fyzikové ?

05 - Ke křivení časoprostoru není zapotřebí žádná energie. (!) To říkám já. Ke křivení časoprostoru je zapotřebí „zákon“ (pravidlo, princip). Protože křivení časoprostoru (je-li pro něj „ušíť zákon“) vyrobí hmotu, a hmota vyrobí křivení časoprostoru..tedy obojí se děje naráz-souběžně V PRINCIPU a Z PRINCIPU. Hmotnost je vlastnost křivosti časoprostoru, to není „dodávka tun materie“ do Vesmíru. Lokální křivé vlnobalíčky mají tu vlastnost, že se jeví-projevují-činí-chovají jako hmota. Projev té křivosti je projevem hmotovým...a další vlastnosti hmoty jsou de facto projevy různých křivostí lokálních vlnobalíčků z časoprostoru.

Nyní pauza ve výkladu. O.K: ?

02/2007

Nikdy nedošla pádná proti-odpověď..magorovi není zapotřebí se namáhat s vědeckou proti-argumentací. Já-Hála hlava pomazaná mám prostě pravdu a magore ty drž hubu...nebo tí jí zavřem v Bohnicích.

Výklad vize 181

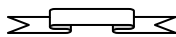
UPOZORĚNÍ : ve **výkladu vize 130** jsem musel opravovat →

$$\begin{array}{l}
 m_0 \cdot x_c = m \cdot x_v \quad 1 \cdot 1 = \infty \cdot 0 \quad ; \quad m_0 \cdot x_{HV} = m \cdot x_c \quad 1 \cdot \infty = \infty \cdot 1 \\
 m \cdot t_c = t_w \cdot m_0 \quad \infty \cdot 1 = \infty \cdot 1 \quad ; \quad m \cdot t_c = t_w \cdot m_0 \quad 1 \cdot 1 = \infty \cdot 0 \\
 x_c \cdot t_c = t_w \cdot x_v \quad 1 \cdot 1 = \infty \cdot 0 \quad ; \quad x_{HV} \cdot t_c = t_w \cdot x_v \quad \infty \cdot 0 = \infty \cdot 0
 \end{array}$$

- a) bude-li čas konstantní, posuzujeme komplementaritu : $m \cdot x_x = m_0 \cdot x_c$
- b) bude-li délka konstantní, posuzujeme komplementaritu : $m \cdot t_c = m_0 \cdot t_w$
- c) bude-li hmota konstantní, posuzujeme komplementaritu : $x_c \cdot t_c = x_x \cdot t_w$

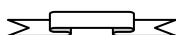
je-li $t = \text{const.} \rightarrow x \dots$ klesá ; $m \dots$ roste v rovnici $m \cdot x_x = m_0 \cdot x_c$
 je-li $x = \text{const.} \rightarrow t \dots$ roste ; $m \dots$ roste v rovnici $m \cdot t_c = m_0 \cdot t_w$
 je-li $m = \text{const.} \rightarrow t \dots$ roste ; $x \dots$ klesá v rovnici $x_c \cdot t_c = x_x \cdot t_w$

(13.01.2008) jsem provedl opravu chyby ve fialovém záznamu přidáním „zeleného modrého doplňku“

Výklad vize 182

Věra Rubinová a jiní astronomové zjistili chování pohybu hvězd v galaxii jako by se pohybovaly „proti Newtonovi“ tj. pohyb galaxie jako tuhá gramofonová deska a z toho usoudili (použitím Newtona), že v galaxii chybí mnoho hmoty a nazvali jí skrytou hmotou. Pokud by ovšem Rubinová a fyzikové uvažovali tak, že z těchto mega-vzdáleností Země - galaxie je už značně časoprostor „uvnitř“ galaxií zakřivený a že by z tohoto důvodu se měly uvažovat pro Newtona nikoliv vzdálenosti mezi dvěma tělesy jako úsečka přímá, ale úsečky křivé-zatočené dle křivosti časoprostoru (v důsledku gravitace), tak pak by možná pochopili a poznali, že ta vzdálenost (pro vzdáleného pozorovatele) mezi dvěma objekty v galaxii je po nepřímce, tedy po křivce, po křivé úsečce a ona je i až 3x delší,..., proto zdánlivě Newton neplatí, a pak by poznali, že ve jmenovateli známé rovnice $F = m \cdot a$ je číslo i $3 \times 3 = 10x$ větší...čímž zdánlivě chybí 10x hmoty. „V galaxii“ panuje Newton, O.K., a dosazujeme do něj vzdálenosti po přímých vzdálenostech ; ale pro vzdáleného pozorovatele ovšem je časoprostor „v galaxii“ zakřivený (!) a vzdálenosti mezi objekty jsou do Newtona „po křivce“, po obloukové úsečce. Tím pádem se nám zde jeví-zjeví, že chybí v galaxii 10x víc hmoty než „newtonsky“ pozorujeme. Pokud je má úvaha dobře, pak žádná hmota „temná“ ve vesmíru není a žádná nechybí.

Výklad víze 182

Před spaním jsem si konečně po dlouhé době (mám jiné starosti) vzal ke čtení knížku ...od **Michio Kaku** : „*Paralelní světy*“ a což obvykle nedělám, jsem si jí otevřel kdesi uprostřed a ... a četl do 2 h v noci a podtrhoval si věty. Dopoledne 17.01.2008 jsem si sedl k počítači a udělal poznámka (**červeně**) ; citace z knížky černým písmem →

str. 202

= Možná je poněkud předčasné aplikovat M-teorii na seriózní kosmologii. Fyzikové se nicméně pokusili využít „bránovou fyziku“ a předložili novou verzi inflačního pohledu na vesmír. (**zde je pane mudrpuďr Hálo z logiky věty jasně, že tito mužové nejdříve filozofovali a pak k nápadům stavěli matematiku, anebo dokonce ani to nemuseli být ti samí fyzikové co pak tu matematiku na jejich návrh stavěli. V tomto duchu jste pane V.Hála kretén ve svém diktátorském chování a nařizování >netvořit nápady< těm, co neovládají fyzikální matematiku, ale rozumí podstatám věcí ve fyzice.)**

= První z nově navržených kosmologií se pokouší zodpovědět otázku, proč žijeme ve čtyřrozměrném prostoročase. (**Opat pane Hála výtka : Neměl by jste těmto fyzikům podle Vaší doktríny vynadat co se pletou do vymejšlení a filozofování když by měli nejdříve papouškovat vydobytou fyziku a nestarat se o úvahy a spekulace, které vedou k novým neprobádaným hypotézám ? Pane V.H. jste debíilek když zakazujete do fyziky logickou filozofii a mozku myslet tj. i klást otázky ...a jste pštrosem s hlavou v písku, protože lidé Vás stejně nikdy neposlechnou stejně si budou klást podobné otázky a nad nimi se bavit) (**moje HDV se také pokouší zodpovědět otázku „proč nežijeme ve čtyřrozměrném prostoročase“.** Domnívám se, že nebude v rozporu s dosavadními poznatky o vesmíru, když budeme uvažovat i čas-veličinu jako vícedimenzionální. Jen je zapotřebí najít vysvětlení proč (v domácím prostředí soustavě pozorovatele) nepozorujeme do všech tří délkových směrů $x(1)$; $x(2)$; $x(3)$ také tři různá tempa-toky-pochody-odvíjení času.... a pozorujeme intervaly $t(1) = t(2) = t(3)$ v uvažovaném systému 3+3 D. Ale už např. víme pro STR, že by takto mohl být zhodnocen pozorovatelem domácím stav rakety v systému 3+3D s rychlostí $v \rightarrow c$ v jednom směru, jako : $x(1) = x(2) > x(3)$ a $t(1) = t(2) < t(3)$. Což znamená že v tom inkriminovaném směru (rastru soustavy 3+3D) interval délkový $x(3)$ kontrahuje a interval časový $t(3)$ dilatuje. Pokud mám čelit námitce, že v domácí soustavě pozorovatele mohou v systému tří dimenzí délkových tj. tří na sebe kolmých os (délkových) ukrajovat různé intervaly tělesem, co se bude „po dimenzi“ posouvat (a v soustavě tří dimenzí časů to nejde), pak bych měl na tuto úvahu : my-pozorovatel se svou soustavou tří délkových dimenzí xyz se pohybujeme-posouváme**

vesmírem neznámou rychlostí do všech tří směrů (i skoro rychlostí světla pro pozorovatele z Periferie vesmíru). Tedy abych mohl prohlásit, že my-soustava S(1) se pohybujeme, pak musím si být vědom, že se pohybujeme vůči jiné soustavě S(n) a vyberu si jednu z nich s názvem S(0). My S(1) se pohybujeme posouváme vesmírem „v soustavě“ S(0) a to po neznámé trajektorii. Trajektorie bodu „my“ (S)1) bude nepřímá, klikatá z pohledu „pevné, nehybné“ soustavy S(0). a tak pohyb klikatá toho S(1) můžeme promítat do souřadnic do os tj. do dimenzí nekřivého rastru soustavy S(0) jako složky. Složky

$x(1) \neq x(2) \neq x(3)$ (((pozor : tyto složky jsou na té soustavě S(0)))) . Čili soustava S(0) je vůči soustavě S(1) „pevná-stojatá“, a proto lze „vidět“ klikatou, křivou trajektorii bodu „my“ S(1). Teď se domácí pozorovatel v soustavě S(1) bude dívat z okna paneláku ven a uvidí poletovat ve větru papír, trajektorie papíru je „cik-cak“ čili se do tří os rastru tří dimenzí pohybuje „tam“ i „zpět“ a do „CELKOVEHO“ pohybu v soustavě S(0) přičítá anebo odečítá intervaly na $x(1)$, $x(2)$, $x(3)$. Oponent třídídimenzionálního času zde právě položí svou námitku : papírek poletuje a do celkového celovesmírného posunu Země vesmírem buď přičítá nebo odečítá kousky intervalů na třech délkových dimenzích, ale s časem to ten papírem nedělá...nedělá aby měnil do tří směrů tok času, tedy intervaly toku času do tří směrů. Já odpovídám : jak to že ne ? Bude-li ten papírek raketou, už začne v jedné ze tří dimenzí času ta dilatace. Totiž ...na co zapomínáme, že my-Pozemšťan žijeme vůči „jednotkové symetrii“ kterou má vesmír posunutí a vnímáme interval časový ku intervalu délkovému v osmi řádovém nepoměru. Vnímáme $c = 1/1$ jako $c^* = 10^8/10^0$... to je dost velký řádový nepoměr „lidského vnímání“ 1 metru a 1 sekundy. Čili když před panelákem lítá papírek ve větru, umíme k celovesmírným složkám přičítat ony kousičky „dopředu“ i „dozadu“ ale neumíme to měřit tomu papírku že to samé dělá i s časem, že také papírek do tří směrů času (do tří os časového rastru) „přičítá“ a „odečítá“ navíc intervaly časové do celkového „toku stárnutí“ vesmíru pohybuje-li se „tam a zpět“.... musíme se na ten papírek dívat jako na raketu, o které soudíme že v jednom směru už „přičítá nebo odečítá“ ony přídavné intervaly k původní rychlosti toku času, čili ve směru pohybu čas rakety dilatuje ... a...a bude-li raketa ještě měnit směr do osy $z = x(3)$ pak i tam můžeme pozorovat další dilataci času v korespondující časové dimenzi $t(3)$... jen my lidé prostě vnímáme intervaly časové a délkové v „řádovém nepoměru“ tak jak jsme byli vesmírem k tomu stvořeni-vyrobeni. Vesmír má své jednotky. Takže vlastně moje námitka je, že to doposud nikdo neměřil kolik papírek poletující ve větru „přičítá či odečítá“ v jedné časové ose do celkového vesmírného toku stárnutí a kolik „přičítá-odečítá“ do dalších dvou směrů. Toto měření bude o 8 řádů citlivější. Zadruhé : dalším vysvětlením proč nepozorujeme do tří směrů různý tok, různé tempo plynutí času je, že a) nepozorujeme ani do tří směrů délkových jaké intervaly ukrajujeme na složkách „celovesmírného rastru“ S(0) zda jsou či nejsou stejné. Celovesmírný rastr os je ono „rozpínání vesmíru >do koule< do všech směrů stejně čili $x(1) = x(2) = x(3)$ a my Zem-bod k těmto složkám posunu Země vesmírem „přidáváme“ tak nepatrné kousky „cik-caku poletování papírku ve větru před panelákem, že je to také neměřitelné z pohledu pozorovatele kdesi na Periferii vesmíru. Proč ? Vtip je v tom, že u rastru tří dimenzí ten „základní“ stojí a v něm se pohybuje Zem-předmět-pozorovatel po klikaté trajektorii čili ten papírek. Ale u časového celkového celovesmírného rastru to může být naopak : že bod-Zem-pozorovatel koná v systému S(0) 3D časových dimenzí trajektorii klikatou, tj. neplatí stejné tempo času (stejné intervaly složek), ale k této trajektorii klikaté (to vidí vesmír) se natáčí „vlastní soustava“ Zem-pozorovatele tak, aby se na třech osách časových projevil jen stejné intervaly složek.... jinými vystižnějšími slovy : Zem- bod klikatost časového posunu do tří směrů nevnímá protože „jakoby“ bod stojí a „klikatě“ se mu natáčí rastr tak aby stále byly tři spuštěné složky stejně dlouhé do tří směrů. Pokud to těžkopádně vysvětluji, jistě to čtenář pochopí a snad si dokáže i domyslet „myšlenkový pochod“ toho vysvětlování.

Prostě já tvrdím, že lze uvažovat s vícedimenzionálním časem, ikdyž v pozemské soustavě „z jistých důvodů“ měříme-cítíme tok-tempo odvíjení času do tří směrů stejné, po stejných intervalech. Lze to vysvětlit použitím zdokonalnějšího výkladu než byl tento můj. Už u rakety s dilatací můžeme ji „napasovat“ rastr tří dimenzí času a na jedné časové ose sledovat jiný tok odvíjení času než na zbývajících dvou $\rightarrow t(1) = t(2) < t(3)$.

znova co říká pan Michio Kaku : První z nově navržených kosmologií se pokouší zodpovědět otázku, proč žijeme ve čtyřrozměrném prostoročase. (Nikdo nezakázal, ani Bůh nezakázal mě uvažovat kosmologii s 3+3 dimenzemi respektive mnohodimenzionální vesmír i od veličiny Délka i od veličiny Čas (jen grázlové mi to zakázali s posměchem a přídavkem ponížení, že patřím do Bohnic a to jen já ; a ostatní fyzikové, co si pouštějí fantazii na špacír, do Bohnic posílání nejsou.))

= Zdá se tedy podivné, že právě naše čtyři dimenze by měli být něčím vyjímečné když M-teorie se dá v podstatě formulovat v libovolné dimenzi, která je menší nebo rovna jedenácti. (co dodat ... jen to, že je pro mě smutné, velmi smutné, že všichni si mohou pouštět fantazii na špacír a bez ponižování !! a mě za >jiné myšlení< chtějí ukamenovat, zavřít do blázince ... nemám pro ně jiné slovo než grázlové.).

= Robert Brandenberg a Cumrun Vafa přišli s hypotézou, že je to způsobeno (to že máme vesmír „pouze“ čtyřdimenzionální) speciální geometrií strun. (oni mohli svobodně stavět hypotézy proto, že u nich není taková banda grázlů jako je v české kotlině. Zdejší hajz**** když si vyberou obět tak jí postupně ukamenují a naženou do Bohnic za to že si dovolila myslet a stavět hypotézy) (ne, myslím si, že čtyřdimenzionalita není „specialitou“ našeho vesmíru, ale pouze specialitou dnešního nevyzrálého kreativního myšlení ; ignoruje návrhy laiků z důvodu nabubřelosti studovaných)
= Podle scénáře (hypotéze těchto pánů) vesmír vznikl dokonale symetrický, se všemi vyššími dimenzemi a to těsně sbalenými na planckových rozměrech. Nemohl se však volně rozpínat kvůli strunovým smyčkám, které ho pevně obemykaly napříč různými dimenzemi. (Je vidět, že filozofie a kreativita myšlení těchto pánů nemá zábrany ...oni tam nemají „bandu hyen“ ... kdybych něco v bleděpodobném řekl já zde, byl bych už pod plegomazínem za bílými mřížemi ...

No, já mám jiné vysvětlení, tedy jiný scénář vesmíru : Vesmír je dvouveličinový. Tyto dvě veličiny mohou (podle neznámého principu) realizovat „své dimenze“ nějakým stylem multiplikací >sama sebe< ...dál to prosím prozatím nebudu rozvádět, je to na samostatnou úvahu jak „se rodí“ postupně dimenze té veličiny. Lze ale říci, že je-li vesmír dvouveličinový a není-li důvodů „zakázat“ realizace libovolného počtu dimenzí jedné veličině, není důvod to zakazovat i druhé veličině. Před Třeskem je stav vesmíru a jeho dimenzí např. 3+3 (možná je n+n ...?) a tento stav časoprostoru 3+3 je naprosto plochý, rovný, nezakřivený a proto v něm není ani hmota ani pole. Po Třesku nastane „křivení“ tohoto stavu 3+3 D původního a „křivení, vlnění“ časoprostoru přinese stavy málo zakřivené – gravitační časoprostor a stavy polí – jiné zakřivení a stavy hodně zakřivené „vlnobalíčky“ jakožto stavy „svinutých dimenzí“ – kompakťfikovaných dimenzí a to i mnoha časových i mnoha délkových dimenzí... já pojmenoval „vlnobalíčky“ jiné mluví o „bublinách“ časoprostoru v pění časoprostorové...atd. Jde v podstatě o totéž, jen v nedokonalých pohledech na „věc“ i mnou i nedokonalém pohledu jejich.

Oni říkají, že Vesmír >rozbalil< po Třesku jen 4 dimenze tj. 3 délkové a jednu časovou. Už jsem to řekl, že mám jiný názor, který nebyl prozatím zkoumán. Oni říkají že vesmír ostatní dimenze nerozbalil... já říkám jinak, že vesmír naopak ostatní dimenze právě zabaloval po Třesku, vyráběl zabalováním „vlnobalíčky“ na planckových škálách a tím vyráběl (a dále vyrábí složitou hmotu tímto „nabalováním“ dalších dimenzí) ony elementární částice. Časoprostorová pěna na planckových škálách je „nestabilní svat a z ní „vyskakují“ vlnobalíčky v přesném matematickém parametrizovaném geometrickém provedení-nastavení...vlnobalíček je jakýsi klon na věky věkův...jiné vlnobalíčky v pění se dále proměňují a neuchovávají se jako >stabilní< vlnobalíček. (základní částice tj. kvarky a leptony jsou vlnobalíčky navěky věkův v té podobě geometrického sbalení dimenzí jak si to vesmír „usmyslel“ volbou, či dle nějakého předpisu.zákona. Ostatní částice složené, pokud jsou nestabilní, znamená to že jsou to vlnobalíčky „dělitelné“ na jiné fragmenty-vonobalíčkové, nebo „střepy-jety“ ...atd. Čili „oni“ říkají že vesmír vznikl dokonale symetrický (ano, i já to říkám) jenže oni, že vznikl „v singularitě“ a všechny dimenze byly „ve stvoření“ sbaleny a rozbalily se pouze čtyři ostatní zůstaly sbaleny.... já : říkám jinak, časoprostor byl před Třeskem „v jednotkovém stavu“ poměrů jednotkových dimenzí veličin tj. 0/0 = 1/1 = inf./inf. , čili nevíme jak byl vesmír „veliký“ , jak byla (a je) veliká „jednotka“, jednotkový interval. Po Třesku tento předTřeskový stav totálně rovného 3+3 dimenzionálního stavu se ve Třesku mění tj. počne se vlnit, křivit, vlnobalíčkovat – a produktem jsou pole a hmota (základní vlnobalíčky z čp a pak složeniny-multivlnobalíčky z čp) ...Je tedy možné, že vesmír před Třeskem >začínal< s jednou dimenzí jedné veličiny a pak „narůstaly-rodily se“ další dimenze i od veličiny Délka i od veličiny Čas až tato posloupnost nárůst dimenzí při střídání symetrií a asymetrií dospěla ke stavu 3+3 D a tu nastal Třesk, což není výbuch, ale ZMĚNA STAVU na další stavy už „v našem vesmíru“ (stavy s nespočtem křivostí časoprostoru v lokálních provedeních → pěna čp , vřící vakuum s virtuálními částicemi, pole, vlnobalíčky hmotové ... možná i jakýsi matematický stav „geometrické křivosti“ zvaný Higgsovo pole ... po třesku nastává geometrizace křivení časoprostoru což má za následek „spuštění“ toku-odvíjení času neb nastává pro objekty změna tj. $v < c$... to před Třeskem nebylo, tam bylo $c = c$) ...atd.)

str. 203

= vesmír tedy nemůže expandovat, protože je omotaný strunami ... (to jsou právě ty krkolonné snahy o filozofické vysvětlení >proč< se zdá, že je vesmír 3+1 dimenzionální. Krkolomnost těchto úvah je, že se tu vymýšlí „struny“ a opět nikdo v nich neví „co to ty struny jsou“ z čehože jsou.... přitom jak elegantní je můj návrh proti nim.)

= Přitažlivým rysem této strunové hypotézy je, že topologie strun poskytuje jakési vysvětlení skutečnosti, proč kolem sebe pozorujeme čtyřdimenzionální časoprostor. Vesmíry s více dimenzemi jsou sice možné, ale méně pravděpodobné, neboť jsou stále ještě pevně omotaný strunami ... (jak příšerná to myšlenková konstrukce, podivná, a nesrozumitelná a vyumělkovaná a neelegantní .. jednak proč by mělo existovat „mnoho“ vesmírů ? kde ? vně tohoto ?, nebo „uvnitř“ tohoto ?, atd. Proč je vůbec vymýšlet ?, proč říkat, že *ty jiné vesmíry mají dimenze omotaný strunami ... co to je za konstruktivismus ? přitažený za vlasy*) ... M-teorie nabízí řadu dalších možností. Jestliže z daných vesmírů mohou vypučet vesmíry nové, pak je možný i opačný proces... pak se zrazili dva vesmíry...atd. (*kdyby sem přiletěli Mimoszemšťani a lidé by jim nabídli desítky až stovky vyprodukovaných hypotéz o podstatě vesmíru, které si dodnes vymysleli a zařadili by tam nenápadně i tu moji, myslíte si, že by Mimoszemšťané právě o té mojí řekli : to magor patří do Bohnic ???* ...opravdu ?? Jsem udiven, že se nenašel jediný lidský mozek, který by se mnou zdokonaloval mou myšlenku HDV) ... a tu druhou hypotézu zformulovali fyzikové XY z Princetonu, a fyzikové AB z Pensylvánské university ...jejich teorie se nazývá „ekpyrotycký“ vesmír a je aplikací představy, že některé dodatečné dimenze M-teorie mohou být ve skutečnosti velké, ba nekonečné ... (*No, vážení pouze v české kotlině a hlavně na Aldebaranu se na tyto P.Steinhardty a Niel Taroky (ne)fluše, protože takové (ne)bláboly do debat o (ne)prověřené fyzice nepatří ...určitě by si Mimoszemšťan vybral tyto nápady a flusnul by na HDV...proč ? no proto že ty „správné bláboly“ byly vymyšleny na universitě*) str. 203 a 204 je pouze popisem fantazírování o mnoha vesmírech s různými bránami a srážkami vesmírů, pětidimenzionální singularitě apod... (*no comment*) str. 205 ... → *podobné filozofické fantazie*

str. 206

= Někteří astrofyzikové však nejsou z aplikování teorie strun a z M-teorie na kosmologii nijak nadšeni. Joel Primack z Kalifornské university říká : podle mě je směšné věnovat těmto věcem pozornost...hypotézy obsažené v těchto článkách jsou v podstatě neověřitelné“ (*ale za oceánem nikdo tyto pavědce a šílenec neposílá do Bohnic, s nesmírně silným výsměchem a pliváním, a ponižováním lidské důstojnosti ...to je nesporná výhoda kontrolované demokracie nemlčící >většinou< a tím selekce grázlů*)

= Vzhledem k tomu, že teorie strun má popisovat celý vesmír, bylo by k jejímu přímému ověření zapotřebí stvořit v laboratoři nový celý vesmír...(*přesto svět vynakládá na bádání ve strunové teorii, což je pouze hypotéza vykonstruovaná matematiky, statisíce fyziků v teplých kancelářích a laboratořích s drahým vybavením, po 30 let za stamiliony peněz ... Já když jsem jednou před mnoha lety napsal názor na struny podobně a k tomu že na mou HDV nikdo nedal ani 300 tis z GA ČR kam jsem dal přihlášku na dokončení HDV, tak se na mě obořilo několik zuřivých rádobyvědců co si to dovoluji za opovázlivost a že jsem neslýchaně drzý a namyšlený...a k tomu kritizovat např. profesora XY co si vzal grant na „hledání záření odkudsi z kosmu“, které když nenajde, tak nenajde a když najde tak najde, to je fuk, když nenajde, prostě smůůůla (*zadá to kááámošum na Kletí ...ti mu vyjedou jakousi roličku papíru ...*) (*jeden miliónek peněz je taky peníz, néé ? a kámošum na pivko ...*)... a podobných >smysluplných< grantů se vyplácí desítky či stovky)*

str. 207

= Možná to působí jako revoluční myšlenka, ale černé díry maskované jako subatomární částice představují dost starý nápad, s nímž poprvé přišel v r. 1935 Einstein. Podle jeho názoru musí existovat jednotná teorie pole (*každé pole je jinou jistou křivostí geometrie časoprostoru*), ve které by **hmota tvořená elementárními částicemi mohla být chápána jako specifický duh deformace prostoročasu** . (*!!!!!!! no paráda, a máme tu HDV jako vyšitou ...ano elementární částice baryonní i nebaryonní hmoty jsou vlnobalíčky - geometrické to útvary jakožto specifický druh deformace „zvlbnobalíčkování prostoročasu na planckových škálách...ano, pane Einstein, ano, kdybych se narodil o pár let dřív, určitě bych Vás trochu trknul svými nápady a úvahami, Vy byste zajásal a spolu bychom dali dohromady*

nááádhernou teorii vesmíru a vzniku hmoty samotné ... z časoprostoru samotného, na to už nyní stačí pouze jeden dobrý matematik který postaví vlnovou rovnici tak aby se v ní volný počet dimenzí mohl „sbalovat“ do geometrických „šneků“ a „propletenin“ ze dvou veličin ; pro hmotu látku stačí jen 2 kvarky a jeden lepton ... těm stačí jen několik dimenzí obou veličin...pak už se to jen multiplikuje ... no není to nádhernééé ... ukázky http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eb/eb_002.doc ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eb/eb_003.doc ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eb/eb_004.doc)

Pro Einsteina byly subatomární částice jako například elektron vlastně jakési „uzlíky“ (vlnobalíčky realizované ze dvou veličin Délka a Čas a použitím jejich dimenzí)

nebo červí díry v zakřiveném prostoru, které by z velké vzdálenosti vypadaly jako částice. (vlnobalíčky svinutých dimenzí nemusí „vypadat“ jako částice, ale budou mít vlastnosti dané každé elementární částice, především kvantová čísla budou vlastně jen >vlastnosti geometrie< tedy jako geometrické tvary stavy co se projevují a těm projevům my-lidé říkáme vlastnosti. I hmotnost je v podstatě jen „vlastností jisté křivosti čp svinutého do vlnobalíčku) Einstein s Nathamen Rosenem si pohrávali s myšlenkou, že elektron by ve skutečnosti mohl být maličkou zamaskovanou černou dírou. (toto sice má od mých představ daleko, ale v jistém smyslu je vlnobalíček „nějakým stavem kompakťifikovanosti“ čp)

Subatomární částice by se tak zredukovaly na čistě geometrické objekty (ano, pane Einstein, elementární částice je geometrickým objektem pro nějž bylo použito veličin „délka“ a „čas“ a ty se pak geometricky kříví a na každé křivení geometrické umí matematika vymyslet rovnici – Schrödinger vymyslel jen na křivení časoprostoru do stavu „jednoduchého“ ... hledám matematika –Schrödingera II který mi postaví univerzální rovnici pro křivení libovolného počtu dimenzí i časových i délkových a z ní pak jen „zápisovou transformaci“ vzejde rovnice Všeho tedy i DNA. Pane Einsteine, škoda že jste to neviděl , zde http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/eb/eb_002.doc a mé další a další úvahy)

str. 212

= Jak jsme již uvedli, John Wheeler věřil, že veškerou fyzikální realitu lze zredukovat na čistou informaci. Kdybych to řekl já, Petrásek by prohlásil „blábol, patříš do Bohnic“.

= Bekenstein šel ještě o krok dál... Položil si otázku : Nemůže být vesmír počítačovým programem ? Kdyby Navrátil si položil otázku : Nemůže být vesmír dvouveličinový ?, prohlásil by Petrásek „blábol, patříš do Bohnic“.

str. 213

= Jak jsme uvedli, Bekenstein ukázal, že veškerá informace obsažená v černé díře je úměrná povrchu jejího horizontu událostí. Kdyby Navrátil prohlásil, že si Bekenstein pustil pusku a vize na špacír, že černé díry nikdo nepozoroval a že jakési horizonty událostí jsou prozatím jen „konstrukce fyziků“ a jejich matematiky, pak by Petrásek prohlásil „blábol, patříš do Bohnic“

= řada fyziků je přesvědčena, že **nejmenší** možnou vzdáleností je Planckova **délka** 10^{-33} metrů. Kdyby k tomu Navrátil dodal, že překladatel coby fyzik a odborník mohl autora poopravit a překládat slovo nejmenší spíš jako **nejkratší** (protože se nejedná o „Planckovu délku“ ale o **interval**), tak by jistě Petrásek prohlásil „blábolíš Navrátila, patříš do Bohnic“. No, a pokud je řada fyziků pouze přesvědčena, znamená to že to zatím neví, jen se to domnívá. I já napsal že se domnívám, že časoprostor na planckových škálách je pěnivý, vře a že tato struktura prostorová (nejméně třídimenziální) je v pozorovatelně (o nejméně o řád nižší) snímána tak, že „snímek“ se jeví „kvantován“, že i přímka spojitá se jeví jako nespojitá tedy „úsečka intervalu planckovské délky –mezera a znova :úsečka-mezera, a znova :úsečka mezera a to proto, že „na plátně pozorovatelný“ je „kvantovaná přímka“ snímkem vlny, zvlněného časoprostoru, tedy např. sinusovka s pravidelnými intervaly např. o velikosti Planckově se promítne jako střídání „zhuštění a zředění“, což fyzik soudový pochopí jako kvantování veličiny Délka. Čili pojem „kvantování“ může být pouze projevem „snímku“ zvlněné veličiny. Čili na těchto škálách se čp vlní, kříví a vlnobalíčkuje ... a pokud se to domnívá Navrátil tak je to podle Petráska „blábol, patříš do Bohnic“ . domnívat se smějí jen fyzikové se jménem, že Petrásku ?

= Na těchto nepředstavitelně malých rozměrech již prostoročas není hladný, nýbrž „pěnivý“ a má strukturu plnou „bublinek“ (kdyby Navrátil řekl na místo slovííčka >bublinek< slovííčko >vlnobalíček<, poslal by ho a už poslal za to Petrásek do Bohnic . takže podle Petráska Navrátil je šílený magor, když „se domnívá“, vyslovuje své vize, ale když se domnívá cokoliv vědec, tak je to v naprostým vědeckým pořádku a bez posílání ho do Bohnic ... já prohlásil že na planckovských

škálách se z pěnovité struktury čp „rodí“ vlnobalíčky a to jako „stavy-klony“ neproměnné a budou už jimi na věky dodnes elementární částice. Ty vlnobalíčky v té pění které jsou >nějak fraktálovitého vzezření, podoby< co se neuchytí se stále „vnořují a vynořují“ z pěny a „nevydrží...pouze jen „vybrané“ tvary, matematické tvary vlnobalíčků zůstanou v tom provedení od vzniku stejné, už neproměnné a to jsou elementární částice → kvarky, neutrino, elektrony – to je už „hotový klon element – vlnobalíček, který v tom stavu zůstane ikdyž se stále může v té čp pění nořit...pak se ony základní vlnobalíčky začnou „spojovat“ a nastává geneze výroby složitějších částic-vlnobalíčků, nabalují se a vyrábí se z čp multivlnobalíčky – mají pak chování, vlastnosti hmotové, jejich tvary vlnvlnopodoby dodávají vlastnosti jako jako jsou >kvantová čísla<) ...když jsem to napsal ve své HDV, poslal mě za to Petrášek do Bohnic...ale cokoliv fantastického vysloví tisíce jiných vědců tak Petrášek smeká a papouškuje. Kde si ten spratek bere to právo tak ponižovat ? Bere, protože mu to mlčící většina dovoluje.

str. 214

= sférický povrch horizontu událostí (což i tato oblast je pouze časoprostorem) můžeme rozdělit na maličké **bublínky-buňky** o rozměrech Planckovy délky. Když já to co tu vyslovil Michio Kaku nazvu >**vlnobalíček**<, pošle mě za to grázl Petrášek do Bohnic...přičemž nikdo neví pravdu hotovou ani to, zda „v tom“ povrchu horizontu událostí „jsou“ >bublínky-buňky< vyrobené z dimenzí časoprostoru, anebo zda jsou to „vlnobalíčky“ vyrobené z časoprostoru jak říkám já, ale já jsem kvůli svému názoru ponižován a pak justicí týrán a dokopán násilím do PL... buňky které nesou informaci, anebo jak říkám já, že každý tvar křivosti vlnobalíčku je tou informací. I každý další multivlnobalík (lineárně nabalené vlnobalíčky na sebe-do sebe) že každý z nich nese další nejen „součet“ informací od jednotlivých vlnobalíčků ale „exponenciálně“ podle složitosti multivaru až k DNA – to je nejsložitější vlnobalíček ve vesmíru. DNA je knihovou posloupností geneze hmotových struktur. Ovšem ten grázl mě za to poslal do Bohnic a přitom to blbeček ani nečetl.

= Obsahuje-li každá buňka (Kaku neříká přesně z čehože ta „buňka“ je, zřejmě z čp) jeden bit informace, pak sečtením všech buněk spočítáme veškerý informační obsah černé díry. (Já se domnívám - a mě je >domnívání se< zakázáno – doktrínou Hály - že v černé díře informace mizí proto, že „mizí“ křivost čp, že mizí složitá křivost čp, že se křivosti vlnobalíčků „rozbalují“ a tím mizí informace. Informace je pouze stav nějaké křivosti čp promítnuté do pozorovatelné, která obvykle má nejméně o jednu dimenzi méně ; informace je tedy „průmět v pozorovatelné“ ...to je můj pouze úvahový názor, to netvrdím)

= Každá „planckova buňka“ by potom představovala nejmenší množství informace. (jednak tento fyzik ani ostatní nemluví „z čehože“ ta „buňka“ je a jednak nepřímo i přímo říkají že je „z časoprostoru“ tedy rekrutuje se v časoprostorové pění...a jednak i Kakiho názor, že jedna buňka obsahuje nejmenší množství informace koresponduje s mou vizí, že vlnobalíček elementární, tedy kvark a lepton má „křivostní tvar“ – vlnovou funkci, nějakou „multidimenzionální Schrödingerovu funkci, a tento základní „křivostní tvar“-vlnobalíček je už klonem, je neměnným. Multivlnobalíček je sice taky klonem, ale je „rozbitelný“ na fragmenty a to fragmenty stále tj. klony „menší“ anebo rozbitelný na „fraktální jety“ ty pak jsou vlnobalíčkem „rozpuštělným“. Omluvte mou >navrátilovskou češtinu<.)

= Je-li tomu tak, pak podle Bekensteina není pravým jazykem >fyzikální teorie pole<, ale č i s t á informace.

Vážený čtenáři,

prosím, pochop, že vize dvouveličinového vesmíru naprosto nebourá dosavadní poznatky fyziky, naprosto nebourá tisíce nepodložených úvah a domněnek věhlasných fyziků, kteří i oni si pouštějí fantazii na špacír, že ať se kouknete na jakoukoliv názorovou myšlenku o vesmíru, že stále všechny modelové jsou v souhře s mou HDV, že HDV není diametrálně neslučitelně v rozporu, že s ničím co fyzika vynalezla a potvrdila v rozporu není, není nic co by bylo totálně špatně, pouze je HDV nedokončená a nejsou postaveny ony rovnice anebo jedna univerzální vlnorovnice (multi-Schrödingerova) pro mnoho dimenzí jako multiřádová rovnice a ta pak ukáže stavbu vlnobalíčků...že i teorie strun, která si „zvolila“ 10 dimenzí délkových a 1 časovou, bude překonána takovou novou nějakou „multi-Schrödingerovou“ rovnicí podle níž se vyrobí základní i odvozené vlnobalíčky pouze ze dvou veličin a budou reprezentovat hmotové elementy a v evoluční posloupnosti jako „předpis“ pro

realizované hmotové stavy. Já osobně, už 27 let se dívám do fyzikálních knih (kde složitě matematicky sice nerozumím) ale kde ztraceně dobře rozumím „stavbě fyziky“, stavbě logiky poznávání vesmíru, jak se vesmír chová, jaký je a ztraceně dobře vidím téma svejma dvouveličinovýmá očima, že vše hovoří pro HDV, že ona opravdu není v rozporu s jinobarebným viděním vesmíru pány fyziky, kde si zavedli pro hmotu písmenko „m“ a ono v těch teoriích a metrikách chování vesmíru jim to „m“ skoro >zavazí< (v OTR i STR) a fyzici ho jaksi „parametrizují“ a sestavují rovnice, pohybové rovnice pouze na „matematické machinaci s časoprostorem“. ..., viz metriky všeho druhu Fridmannovou počínaje a Kerrovou konče. Pochopte, že nejsem pravý fyzik jen ubožák co se snaží už 27 let lidem otevřít oči, aby to zkusili, aby se pokusili se podívat na vesmír mým návrhem. Ten zřejmě předběhl dobu víc než jsem si myslel, jinak to opovrhování HDV není možný.

JN, 16.01.2008 ve 12:35h

.....
Vrátil jsem se ke čtení v knížce o pár stránek zpět a podávám komentáře k 20.01.2008

str. 81

= V roce 1979 si Alan Guth když ho napadla „inlace“ poznamenal do deníku : „Velkolepé poznání“ a cítil opravdové nadšení, když si uvědomil, že možná narazil na převratnou kosmologickou ideu. (No, asi byl mašíblem jako já, protože i já jsem pocítil obrovské vzrušení v r. 1981 ...; nemohl jsem se nadechnout úžasem při pomýšlení, že by mohl být vesmír jen dvouveličinový a hmota stavem vyrobeným z toho časoprostoru. Byl to úchvatný pocit. Být vzrušný je dovoleno jen ... (vlastně komu je to dovoleno ? jen ? ...)

= Šlo o myšlenku, která přinesla revoluci v kosmologii. Nedávná měření jsou s předpovědí enormní hyperinlace po Třesku v souladu. (jednak moje HDV také jednou přinese revoluci v kosmologii, jednou...až budu ... a jednak měření WAMP nebudou v nesouladu s obyčejnou hyperbolou $x \cdot y = 1^2$ která bude vyjadřovat na ose x-čas a na ose y-délku a tedy to rozpínání bude nikoliv „ostře-inflační“, ale plynule >vzestupné< ...možná je takový způsob podobný i při výrobě hmoty, která se po Třesku „nenarodila“ naráz všechna, tj. nevzniklo v jednom mini-okamžiku veškeré množství 10^{52} kg, ale i ta hmota vznikala „postupně-inflačně“ tj. podle podobné hyperboly, tj. $a \cdot b = 1^2$ kde a = časoprostor a b = hmota..., tedy na způsob, že : je-li ještě stav $\dot{\rho} = a$ „malý-málovelký“, tak v „té chvíli“ vznikne „moc“ b = hmoty ; a čím je „a“ víc/větší, tím „méně roste-přibývá“ hmoty „b“; no neumím to říci vědeckým jazykem. Ale jsem přesvědčen, že hyperbola nebude rozpoznatelná od měření WAMP.)

= Není to jediná možná konzistentní kosmologická teorie (ta inflační), ale je zcela nejjednodušší a nepřesvědčivější. (no, pokud pravda o přírodě závisí na přesvědčení lidí, pak moje HDV je stupidní blábol., alespoň do dneška ... uvidíme zda je to navěky...)

.....
Pokračuji v komentářích 24.01.2008

str. 83

= Fyzika dnes stojí před jednou ze základních otázek : proč je vesmír ovládan čtyřmi různými silami ? A proč se tyto síly projevují tak odlišně. Ať už jde o jejich intenzitu, charakter či oblast působení ? Pokud jsou to „síly“ měly by mít stále stejný >rozměr<. A fyzika popisuje, že „sjednocená prasíla“ se měnila a jediným vlivem >na změnu< té intenzity, charakter a působení mělo rozpínání vesmíru. Nemůže se měnit rozměr (síla je síla a rozměr musí být zachován) a tedy mění-li se vesmír jen „natahováním“, pak pouze natahování „délky“ může oddělovat od >prasíly< její modifikační druhy.

Podivné, že ? Podle mého na „odštěpování“ sil z prasíly má především vliv >proměna křivení< a „nastavení“ křivosti časoprostoru na různých velkostních škálách. Hraje to do úvahy o střídání symetrií s asymetriemi stavů časoprostoru.

= V 50. letech urychlovače částic rozbíjely atomová jádra a objevovali přitom, že „elementárních“ složek hmoty jsou doslova stovky. To ovšem nebyly složky jen „elementární“. Každý částicový subjekt je >vlnobalíčkem< (nějakým geometrickým tvarem „vlnotvaru“) a jen některé vlnobalíčky jsou vesmírem vybrány (vesmírem podle nějakého dosud neznámého pravidla) jako „klony“ stabilní (proton, elektron, neutron) čili některé vlnobalíčky jsou „zhotoveny“ do přesného stavu a už tak

zůstanou navěky v tom tvaru přestože „okolní časoprostor“ se mění. Jiné vlnobalíčky jsou nestabilní a vůbec se „neudrží jejich tvar-stav při životě“ tedy vůči času a nebo proměnnosti okolního čp... a pak jsou ještě pseudovlnobalíčky“, spíš něco jako „střepy“ (po rozbití jiných vlnobalíčků) a myslím, že takovými „nepravými vlnobalíčky“ jsou >jety< ; nejsou to tudíž částice „elementární“. Tento zmatený bláznec zmínil počátkem 60.let až Murray Gell-Mann a George Zweig když přišli s myšlenkou kvarků...to jsou klony tedy vlnobalíčky o přesné geometrické podobě a mají takovou stavbu která umožňuje „nabalování“ do složitějších vlnobalíčků, aby to zase byly „klony“.

str. 84

= Přestože je standardní model jednou z nejúspěšnějších fyzikálních teorií všech dob, je překvapivě ošklivý. Vůbec se mi nezdá že by byl ošklivý, pouze je „už“ složitý na „základní“ úrovni. Protože už tady v >oblasti< kvarků a leptonů za zahajuje přírodou ona posloupnost střídání symetrií s asymetriemi a tedy se zde rodí posloupnost změn stavů především hmotových do stále složitější hmoty. Těžko uvěřit, že se příroda na své fundamentální úrovni chová podle teorie, která vypadá jako slátanina. Podívejte se na moje vlnobalíčky kvarků a leptonů a vůbec vám to nepřipadne jako slátanina, <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ea> , ale jako >rozvoj harmonie stavů< V teorii například vystupuje devatenáct volných parametrů, jejichž hodnoty musí být stanoveny zvenčí každý „parametr“ je v podstatě „úkazem daného tvaru“ vlnobalíčku a „chováním“ toho tvaru v soustavě...a vlnobalíčky mají své symetrie a antimetrie do některé osy ano do jiné ne atd., atd. (změřeny experimentálně) bez zjevného odůvodnění. Hodně odůvodnění získají fyzikové až probádají mé vlnobalíčky. A další důvody „parametrů“ se ukáží poté až se najde matematicko-geometrické pravidlo podle něhož se dané „klony“ volily (je vesmír volil). V ideální teorii by i tyto konstanty byly určeny samotnou teorií bez odkazu na experimenty. Ano, skoro to tak je a bude, protože ty parametry vyplynou z teorie HDV tj. z „tvaru vlnobalíčku“ a jeho „chování vůči osám soustavy.

= Člověku se nechce věřit, že příroda by na své nejhlubší úrovni každou subatomární částici ztrojila. Ony nejsou „ztrojené“, to se pánům fyzikům jen zdá ; jen se podívejte http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/ea/ea_003.doc Kromě své hmotnosti se totiž příslušné duplikáty z různých rodin vůbec neliší. /Kupříkladu kopie elektrónu jsou mion 200 krát těžší než elektrón a tauon s hmotností 3500 krát větší.

str. 86

= Ani mezi čtyřmi fundamentálními fyzikálními silami není jasný vzájemný vztah. A to je zajímavé, že ? Já si myslím, že ač se jim říká „síly“ všem čtyřem, tak každá z nich má jiné „komponenty“ do součinnosti...kde ten komponent je vždy „jiný vlnobalíček“, tj. jiný tvar vlnobalíčku.

= Přestože se vesmír zrodil ve stavu dokonalé jednoty, prodělal ve svém vývoji změn stavů, během nichž ... no, jako by autor právě opsal mou HDV. Ano, ve Třesku panovala naprostá symetrie celku, byl to stav předTřeskový symetrický 3+3D který se měnil na poTřeskový zakřivený. Jak zakřivený je ovšem velkou otázkou. Víme že dnes se uvažuje o tom, že na miniškálách je čp pěnovitý a na velkoškálách je téměř plochý, což není v rozporu s „parabolickou křivostí“ v některé její „pozici a vývoji“. Po Třesku možná vznikl pouze „pěnovitý“ tvar čp a ten se pak „natahoval-rovnal“ rozpínáním ve velkostrukturné podobě čp. V pění poTřeskové se rodila posloupnost změn stavů a tím vlnobalíčky klonů („neklony“ se neudržely) ... v pění se rodily klony coby elementární částice, ale pěna čp poTřesková zůstala až dodnes jako „stav“ stejný.

= Úkolem fyziků nyní je snažit se rekonstruovat kroky, jimiž se vesmír ubíral od počáteční dokonalosti až k dnešnímu narušenému stavu, který pozorujeme kolem sebe. Přesně to dělá HDV. Od stavu předTřeskového dokonale symetrického ve kterém není hmota ani pole se čp proměňuje do posloupnosti ukotvených „prvků posloupnosti“ ostatní „neukotvené vlnostavy“ jsou a byly jen „mantinelovou možností“ k volně po níž kráčela evoluce změn.

= Klíčem k takové rekonstrukci je pochopení ...fázové přechody...“spontánní narušení symetrie“...HDV k takovým úvahám směřuje, jak vidíte. Myslím si že jednou se ukáže že DNA je v podstatě rovnicí teorie všeho, že DNA v sobě obsahuje „popis“ evolučních změn vesmíru od samého prvopočátku a že v DNA najdeme i >obrázek< o soudobém Standardním modelu.

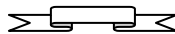
dokončím příště

= Stav s nejnižší možnou energií se nazývá vakuum. Za jistých okolností ale může existovat také neobvyklý stav nazývaný falešné vakuum.

str. 87

= Podobně byl podle teorie GUT také vesmír na počátku ve stavu falešného vakua, v němž byly tři základní interakce sjednoceny do jediné síly. Tento stav byl však nestabilní a došlo ke spontánnímu narušení, čímž stav přešel z falešného vakua (se sjednocenými silami) do stavu skutečného vakua, ve kterém se síly rozdělily.

= Alan Guth si všimnul, že ve stavu falešného vakua vesmír exponenciálně expanduje – je to kosmologická konstanta, neboli energie falešného vakua, jež nutí vesmír, aby se rozpínal tak ohromnou rychlostí.

Výklad vize 183

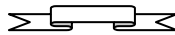
Proslulá *nestacionární (časová) Schrödingerova rovnice* [1]

$$i\hbar \frac{\partial \psi(\mathbf{r}, t)}{\partial t} = -\frac{\hbar^2}{2M} \Delta \psi(\mathbf{r}, t) + V(\mathbf{r}) \psi(\mathbf{r}, t).$$

...a tak smutně koukám na tu vlnovou rovnici se dvěma proměnnými a nevím si s ní rady jak bych udělal podobnou rovnici pro n-délkových a n-časových dimenzí ...

$x(1) ; x(2) ; x(3) \dots x(n)$

$t(1) ; t(2) ; t(3) \dots t(n)$

Výklad vize 184

Paul

Zaslal: pá, 25. leden 2008, 10:03 Předmět: Fraktály a částicová fyzika

Založen:
04. 10.
2005
Příspěvky:
399

Nedávno jsem se trochu zamyslel, jaký může být vztah mezi fraktálama a částicovou fyzikou a našel jsem jednu celkem zajímavou analogii.

Ale nejprve od začátku.

Když fyzikové počítali interakce mezi částicemi a šli s rozměry až k nule (a s energií k nekonečnu), zjistili, že jim vycházejí samá nekonečna (třeba elektrický náboj) nebo zase nuly (barevný náboj). K řešení těch nekonečen pak byla objevena renormalizace, přičemž jednou z jejích metod je tzv. dimenzionální regularizace, kde se počítá s dimezí časoprostoru trochu odlišnou od 4 (třeba 3,99, ..) viz:

<http://bbs.inway.cz/bbs2www/CZscience/0373>.

Vše co jsem napsal je už celkem známé.

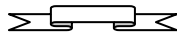
Už kvůli tomuto je zde otázka, jestli při popisů vlastností částic pak není (řekněme blízko Planckovy škály) třeba využít některých myšlenek fraktální geometrie.

U fraktálů máme obdobý problém jako s částicemi. Když se snažíme spočítat jejich vlastnosti v

rámci celých dimezí, jako počet bodů, délka, obsah, ... a jdeme limitně s měřítkem k nule, vychází nám buď nekonečna a nebo nuly. Příkladem může být třeba Cantorovo diskontinuum - počet bodů je nekonečný, ale "délka" je nulová. Přitom ale pokud počítáme s fraktální dimenzí (v uvedeném příkladě $\ln 2 / \ln 3$, dostáváme už konečné výsledky.

Takže otázka je: Nebylo by vhodné u částic počítat od určité úrovně s vlastnostmi, které byly do jisté míry "fraktální"? Uvedu příklad. Místo délky (m) nebo plochy (m^2) bychom měli třeba vlastnost s rozměrem $m^{3/2}$.

Podobně já předvídám „vzorečky“ (a v nich zlomkové mocniny) elementů jako jsou kvarky a leptony ; viz <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ea>

Výklad vize 185

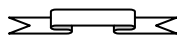
zdroj :

http://neviditelnypes.lidovky.cz/diskuse.asp?iddiskuse=A071226_204822_p_veda_wag&reakce=22424302

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx Datum: 07.02.2008 10:35

Pane Sam, nedávno jsem psal toto :

Já za 25 let masírování mozku fyzikou jsem dospěl k názoru, že QM s OTR nejdou spojit v Unitární rovnici v podobě takové jak jsou „napsány“...proto, že „neslučitelnost“ spočívá v tom, že svět „mikro“ je lineární (interakce na úrovni elementárních částic jsou symetrie) a svět „makro“ je nelineární (gravitace). Proto jsem před několika lety si já tento problém „sjednocení“ rozřešil-vyřešil sám alespoň logickým návrhem (který byl poflusán), že : QM s OTR lze spojit jinak ; tedy jako myšlenku (i matematicky) o „**posloupnosti střídání symetrií s asymetriemi**“ – což je v podstatě prvním principem vesmíru po Třesku. Bez takového principu by se vesmír „nepohnul“ (a nevyvíjel)...nelze se domnívat, že vesmír je jen a pouze lineární, tedy, že v něm platí jen rovnice, pouze jen symetrie, pouze Zákony zachování-rovnováhy, ne...ne...ne ((to souvisí s tou mou analogií, s vysmívaným *principem horkého bramboru*)). Vesmír po Třesku není lineární a nemohl by se vyvíjet kdyby neexistovala „narušení symetrií“ – a to patří do posloupnosti střídání symetrií s asymetriemi (podle nějakého zákona, na který se také jednou přijde jak vypadá přesně). Takže QM a OTR nelze spojit do jedné rovnice, ale spíš do jedné nerovnice, a **ještě lépe do nějaké posloupnosti se střídáním rovnic a nerovnic, střídáním zachování a stavů porušování zachování. se střídáním rovnic a nerovnic, střídáním zachování a stavů porušování zachování, kde ta posloupnost „zápisu“ končí jako DNA.**

Výklad vize 186

Autor: Navrátil

Datum: 29-08-06 22:20

LOQUE napsal 21-08-06 19:20 : Spammer Navratil: ...tomu rikam smysl zivota spamovat kazdy Martinuv prispevek. Skoda, ze umite akorat vsechny otravovat.

Pane Loque, Vy, co i Vy už mě delší dobu pronásledujete spolu s ostatními šakaly, kteří vědí, že jsem na konci svých sil ..., by jste měl vědět a pochopit, že jsem už v důchodovém věku..., že jsem pracoval 26 let na svých myšlenkách o dvouveličinovém vesmíru a byl jsem neslýchaným způsobem od pana Petráska zhanoben a označen za šíleného blázna...

RAFYNERY se tu zeptal „Co je velký třesk“

Můj zestručnělý názor :

Navrátil reaguje [9.7.06 - 09:28] Pane R. Na takové otázky ještě není definitivní odpověď a tím pádem vše co se říká jsou spekulace a...a jak rozeznat které jsou pravdivější a které méně. Já Vám vyložím svou spekulaci. Především co víme zřejmě dost věrohodně, že ve Třesku začal čas...tedy začal se odvíjet čas, začal plynout čas, začalo ukrajování intervalů na časové dimenzi...atd. Pak nastala posloupnost změn a proměn i hmoty i časoprostoru. O této posloupnosti změn víme-známe "konce posloupnosti" tj. stav právě dneska zde na Zemi ve kterém známe stavy hmoty a časoprostoru. Slovo známe tu je míněno jako že vidíme kolem sebe "jak" ten stav vypadá a bádáme, hledáme všechny stavy "ukryté". Ve třesku tedy stavy vzájemností hmoty a časoprostoru začaly. Tedy myslíme si že tam začaly a...a víme, že ve Třesku vesmír nevypadal tak jak dnes, že stav hmotový byl mnohem jednodušší. Je-li to tak, že ve Třesku byla hmota v jednoduchém stavu a dnes je ve stavu složitém (DNA), tak tím víme, že od Třesku ta posloupnost změn nese ZESLOŽITOVÁVÁNÍ stavů hmotových. A dál : V toku času se zesložit'uje hmota, O.K. ale co zákony ? Byly ve Třesku všechny zákony ty co jsou dnes kolem nás ? Byl tam zákon, že když si vezmu acylpyrin, že bacil chřipkový "dostane interakční ránu" a vyžene se ? Byl tam zákon o tom, že kyselina sírová reaguje s vápencem ? Byl tam zákon, že když se člověk lekne, že se zpotí a zvětší se mu zorničky ? Byl tam zákon, že teplem hnije maso ?...atd. atd. atd. Domnívám se že ve Třesku nebyla všechna ta chemická pravidla a zákony chování hmot vzájemně...proč? Protože po Třesku nebyla hmota tak složitá, byly tam jen fotony. A pro fotony vesmír nemusel mít hned v začátku (ve Třesku) všechny zákony chemie a biologie a fyziky co jsou dnes. Proto se jednoduše můžu domnívat, že nejenže se v posloupnosti stavů hmoty hmota zesložit'ovala, ale se i postupně v jiné posloupnosti tvořily-přibývaly zákony. Tak jak se rodily varianty složitější hmoty, tak se k nim "zjevil" i zákon o chování (jak bude reagovat zlato na lučavku královskou).

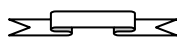
Znamená to, že od Třesku se mění zesložit'uje hmota a mění zesložit'ují zákony. Zřejmě zákony a stavba složitostních struktur hmoty jsou na sobě závislé. Nelze aby se rodily zákony bez zrození bílkovin ...a naopak taky ne : nelze aby se zrodily bílkoviny a nezrodil se k jejich chování zákon. Za tyto dvě posloupnosti změn stavů od Třesku ke dnešku může...může čas ! Nyní tu je otázka : kde se vzala hmota ? Víme, že nejprve existovaly fotony a pak z nich genezí "v čase" se kombinačním zesložit'ováním vyrobila DNA. Z fotonů DNA (!) Kde se vzaly fotony ?

...Když budeme vědět kde se vzaly fotony, pak budeme vědět kde a jak se vzala DNA a současně si domyslíme, kde se vzaly zákony = jsou to v podstatě doprovodné "stop-stavy" vzájemností chování hmotových artefaktů. Vždy když se v posloupnosti (dějů a výroby stavů) objeví "stop-stav" hmoty, tak ten "dějový stopstav" je svým způsobem právě ten zákon chování kyseliny se zásadou na sůl. Čili víme jak z fotonů DNA, víme jak z prvního zákona po Třesku poslední zákon dnes tj. např. AIDS... a víme, že časoprostor prodělává změny od Třesku do dneška...a to pouze v sebezakřivování (do něhož zahrnu i to rozpínání i to stárnutí). Zakřivování dimenzí délkových i zakřivování dimenzí časových, to dělá časoprostor...nic víc...a to zakřivování je tak pestré, že soudobá fyzika pro něj stále hledá rovnice tedy "geometrické stavy" a už vymyslela cca 30 geometrií ...Myslím, že jich bude muset vymyslet 1000 a více. Protože ta hmota a její složité kombinační stavy jsou vyrobeny tím "křivením" časoprostoru - složité lokální vlnobalíčky "zakřivení času a délky", to je ta hmota i ty zákony.

A co bylo před tím Třeskem ? Stav dvouveličinový, tedy stav rovnováhy veličin délky a času a tím pádem nezakřivenost časoprostoru a tím pádem tam není hmota a tím pádem tam neběží čas. Je tam stav rovnováhy veličin, stav jednotkových poměrů intervalů dimenzí veličin. To je na posloupnosti Vesmírných stavu stav těsně před Třeskem. Ovšem ta posloupnost stavů veličin možná pokračuje směrem k "nule". A jaký tedy je stav poměru veličin "v nule" ? To Vám (možná) řeknu příště...

Pane R., moje minulé odpověď byla dost nesrozumitelně postavená, pokusím se jí říci znova a vylepšit. Řekl jsem že vesmír vyrábí po Třesku z původní fotonové polévky genezí za 14,24 miliard let DNA. ... to je neoddiskutovatelný fakt. Jak to vyrábí ? No, to říká moje dvouveličinová hypotéza. Vyrábí hmotu postupným vlnobalíčkováním samotného časoprotoru na Planckových škálách. Myslete si, že se koukáte na nějaký monitor kde běží řada čísel, že jste zadal do programu vypsát Ludolfovo číslo a...a displej jede a jede, a čísla tam jedou stále donekonečna. Tak podobně „vesmír jede“ v g e n e z i vlnobalíčkování, ve výběru „balíčků“ těch, které budou „stopstavem“... Čili jen URČITÉ (!) vlnobalíčky jsou protonem, určité vodíkem, určité kyselinou dusičnou. Kyselina dusičná je na věky věkův „klonem“ čili přesně sestaveným konglomerátem vlnokroucení dimenzí času a dimenzí délek. Ano, lze je bourat, proměňovat, ale tím měníme charakter hmoty, že atom zlata se stane iontem, pak po

„odtržení“ kusu vlny je to izotop...atd ... a dodám čehosi se zase konglomeráty hmotové mění. Geneze ve vesmíru se koná pod zákonem střídání symetrií s asymetriemi a v jakýchsi mantinelech omezeného použití možností. Je-li už konglomerát složitý (bílkovina určitá), pak její změna-obměna už může být narušena jen „okrajově“, nedají se v ní rušit „naklonované útvary“, na které „nedosáhne“ interakční mantinelová možnost... atd... Vesmír vyrábí „klon-stavy“ hmoty podle nějakého klíče (možná náhodně), ale když už nějakou náhodně vyvolenou-zvolenou kombinaci zvolí, už jí volí, musí volit, podle omezení, která si sám „udělal“ předchozí řadou voleb a předchozí řadou klonů vln-vlnoshluků. Znamená to, že je-li už vesmírem vyrobena početně velká řada klonů hmotových, tak další „volba do neznáma“ je omezena předchozími uspořádáními už vyrobenými-zvolenými. Vesmír, kdyby začal znova tak by určitě „vymyslel“ jinou posloupnost „klonů-vlnobalíčků“ a byl by to jiný vesmír s jinými lidmi... (Dokonce možná jako paralelní vesmír takový i existuje ... někde). Dál : stopstavy vlnobalíčkování (na displeji „jede číslo za číslem toho „pííí“ a vy uděláte „stop“ a tuto kombinaci čísel „od počátku“ vyvolíte za „klon“ a jedete pííí dál...)...tedy stopstavy vlnobalíčkování f NH₃ ; HCL ; C₆ H₁₂ O₆ ; atd. (křemen ležící u lesa na cestě bude ve vesmíru do konce existence vesmíru tím křemenem bez změny...nepotká-li vliv změny). Totiž vlnobalíčky a jejich řazení jsou ZARODKEM i pro zákony a jejich řazení. Zákon se zrodí ve chvíli kdy se zrodila nová hmota, nový „stopstav“. Ale zákon nový už ctí předešlé zákony... i stopstav hmotový nemůže si dělat genezi jak se mu zlíbí a musí v té posloupnosti kreace ctít předešlé volby. Je to jako v té japonské hale co tam pionýři postavili „dominové divadlo“ dominový efekt... v té stavebnici domina jede naráz 22 řad domina... proplétá se... A Vy si představte takovou halu s dominem „na patra“...že v každém patře jede 22 domin, nebo 15000 domin a že se patra proplétají... domino sjíždí z patra do patra... a pak si představte, že několik takto „živých“ pater se „dohodne“ a souborně „naráz“ se prokombinují s jiným souborem pater... a pak si představte, že toto neskutečné divadlo domina jede nejen v jednom směru kácení kostiček ale do tří směrů kácení kostiček... nádhera, že ? a tak vyrábí vesmír děje a hmotové struktury z dimenzí veličin...je řízen sám sebou, tím jak už zvolil „ klony“ hmoty i „klony“ = zákony.... ty pak mohou postupovat dál geneticky, ale už jsou „spolusvázány“ a nemohou už dělat LIBOVOLNE kejkle...(páni matematikové co vyrábí své vlnové funkce jsou naprosto v začátcích, naprosto v plenkách je jejich práce ve vymýšlení „geometrií“... jsou směšně na začátku všichni Klainové, Newmanové, Kerrové a další k tomu co musí ještě vyprodukovat za divy světa, jak příroda v l n o b a l í č k u j e artefakty dimenze délkové a dimenze časové pro výrobu hmotových struktur. Ta jejich geometrie doposud jen řeší jakési stavy „hmotových konglomerátů“ s okolním křivým časoprostorem, jehož křivost už pochopili že se mění a...a už něco málo křivostí-geometrií vymysleli do té mapy nepoznanosti.

Výklad vize 187

Moment hybnosti a TR

<p>Vojta Hála</p> <p>Založen: 06. 06. 2004 Příspěvky: 1179 Bydliště: Žižkov</p>	<p>Zaslal: ne, 16. prosinec 2007, 16:36 Předmět:</p> <p style="text-align: right;"></p> <p>koja napsal:</p> <div style="border: 1px solid gray; padding: 5px; margin: 5px 0;"> <p>"As a result, angular momentum is not conserved for general curved spacetimes, unless it happens to be asymptotically rotationally invariant."</p> <p>Coz ovsem jaksi znamena (alespon pro mne) dalsi velky otaznik ohledne teorii elementarnich castic, kde se tento zakon zachovani pouziva.</p> </div> <p>Jaké je zakřivení prostoročasu na úrovni mikrosvěta? Podle mě zanedbatelné - při výpočtu stavů atomového obalu nebo jádra tohle nejspíš nebude hrát roli, pokud nejsme v černé díře těsně vedle singularity. Já si dovolím „tvrdit“ že naopak ... v mikrosvětě na Planckových škálách je „časoprostorová pěna“, v čase „vřící časoprostor“, kde křivosti dimenzí jsou i fraktální a</p>
--	---

>nespočitatelné<. Křivosti „zamrznuté“ jsou vlnobalíčkama a representují základní elementární částice jako jsou kvarky a leptony.

Návrat
nahoru

Paul

Zaslal: ne, 16. prosinec 2007, 16:58 Předmět:

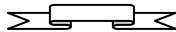
Založen:
04. 10.
2005
Příspěvky:
378

Vojta Hála napsal:

Jaké je zakřivení prostoročasu na úrovni mikrosvěta? Podle mě zanedbatelné - při výpočtu stavů atomového obalu nebo jádra tohle nejspíš nebude hrát roli, pokud nejsme v černé díře těsně vedle singularity.

Vojto, nezáleží, na jaké úrovni se nacházíš? Pokud budeš operovat v oblasti velikosti atomů, jader a částic jako jsou baryony a mezony, časoprostor asi nebude moc zakřivený. Ale v oblasti Planckovy škály bych řekl, že zakřivení časoprostoru už nebude zanedbatelné. Holt není mikrosvět jako mikrosvět. O.K. ... pan Hála ovšem zarytě mlčí... ; kdybych to napsal do Aldebaranu já, flusalo by na mě tučet „mudrpudrů“.

JN, 20.02.2008

Výklad vize 188